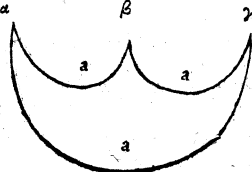

ἐκ τῆς ἑτέρας γίνεται μέσον^a. ἀκέραιον, τὸ αὐτὸ τε ἐν ἄλλῳ ὄν^b καὶ ἐν ἄλλο ὄντιν. ¶ Εἰ δὲ τὸ α καὶ παντός τῶ β, καὶ τὸ β καὶ παντός τῶ γ, ἀνάγκη τὸ α καὶ παντός τῶ γ κατη-
γορηθῆναι. ὡς τερον^h δὲ εἰρηται, πῶς τὸ καὶ παντός λέγεται.

substantia animal homo

Bar Omne animal est substantia:

ba Omnis homo est animal: Ergo

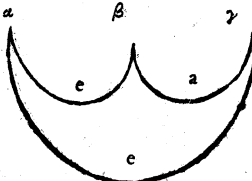
ra Omnis homo est substantia.

In contextu ac typis huius capitis, *a* significat maius extremum. *β* mediū terminum. *γ* minus extremum. *ab* maiorem propositionem. *βγ* minorem propositionem. *αγ* cōclusionem. In typis & nominibus omnium syllogismorum, de quibus partim in hoc capite agitur, partim in sequentibus capitibus, *a* significat propositionem vniuersalem affirmantem puram, id est eo quod inest. *e* vniuersalem negantem puram. *α* vniuersalem puram affirmantem vel negantem. *i* particularem affirmantem puram. *o* particularem negantem puram. *φ* particularem puram affirmantem aut negantem. *ā* vniuersalem affirmantem necessariam. *ē* vniuersalem negantem necessariam. *α* vniuersalem necessariam affirmantem vel negantem. *ō* particularem affirmantem necessariam. *ē* particularem necessariam affirmantem negantemve. *ū* vniuersalem affirmantem contingentem. *ē* vniuersalem negantem contingentem. *α* vniuersalem contingentem affirmantem vel negantem. *ō* particularem affirmantem contingentem. *ē* particularem contingentem affirmantem aut negantem.

In nominibus syllogismorum secundæ, & tertiæ figuræ, notandæ sunt etiam hæc literæ consonantes in principio dictionum, B, C, D, F. Nam B significat syllogismum reduci ad Barbara: C, ad Celarent: D, ad Darii: F, ad Ferio. In media dictione & in calce spectantur hæc consonantes, s, p, m, c. S indicat propositionem conuerti simpliciter, id est seruata eadem quātitate & quālitate: vt, nullus homo est lapis, nullus lapis est homo. P significat conuersionem per accidens, cum vniuersalis conuertitur in particularem: vt, omnis homo est animal, aliquod animal est homo. M significat metathesin, id est transpositionem propositionum: cum syllogismus reducit ad primam figuram, ita vt maior propositio fiat minor: & retrō minor euadat maior. C ostendit syllogismum reduci ad primam figuram per deductionem ad incommodum acceptam contradictione conclusionis. Quæ omnia suis locis apertius explicabuntur.

¶ Ομοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν α καὶ μὴδενὸς τῶ β, τὸ δὲ β καὶ παντός τῶ γ, ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῶ γ ὑπάρχει.

lapis animal homo

Ce Nullum animal est lapis:

la Omnis homo est animal: Ergo

rent Nullus homo est lapis.

¶ Εἰ δὲ τὸ μὲν ὁρῶτον παντὶ τῶ β μέσῳ ἀκολουθεῖ, τὸ δὲ μέσον μηδενὶ τῶ γ ἐχάτω ὑπάρχει, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς τῆς ἀκολουθίας οὐδὲν γὰρ αἰαγ κῆνον συμπίπτει τῶ ταῦτα εἶναι καὶ γὰρ παντὶ καὶ μηδενὶ ἐνδεχεται τὸ ὁρῶτον τῶ ἐχάτω ὑπάρχειν.

& positione quoque fit mediū^a. Extrema autē appello & id^b quod est in alio, & id^c in quo est aliud. ¶ Nam^d si τὸ α attribuitur omni β, & τὸ β omni γ, necesse est, τὸ α attribui omni γ. antè^h enim expositum est, quomodo de omni dicimus.

^a Id est, collocatur medio loco, nempe inter extrema: vt in singulis huius figuræ typis videre licet. nā α est maius extremum: β, mediū terminus: γ, minus extremum.

^b Id est, minus extremum, quod subiicitur medio termino in minore propositione.

^c Id est maius extremum, cui subiicitur medius terminus in maiore propositione.

^d Primus modus utilis ex vtraque propositione vniuersali affirmante: qui vulgò vocatur Barbara.

Nam α significat propositionem vel conclusionem vniuersalem affirmantem: sicut e, vniuersalem negantem: i, particularem affirmantem: o, particularem negantem: vt in sequentibus modis syllogismorum intelligi poterit.

^e Hæc est maior propositio.

^f Hæc est minor propositio.

^g Hæc est conclusio. ^h Cap. i. part. ult. ⁱ Secundus modus utilis ex maiore propositione vniuersali negante, & minore particulari affirmante, vulgò vocatur Celarent.

^k Primus modus inutilis ex maiore vniuersali affirmante, & minore vniuersali negante.